

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Priecelovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. M. U.** správca konkurznej podstaty úpadcu E. Š., s. r. o. v konkurze, R., IČO: X., N., proti žalovanému: **1/ W. S. S., a. s., G., 2/ D. Ú., J.,** zast. Ing. Z. V. a **3/ F. R.,** súdny exekútor, R., zast. JUDr. M. K., advokátom, H., **o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 12,5% ročne od 10. decembra 2003 do zaplatenia**, na odvolanie žalovaného v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34Cbi/140/2005-Mš-217 z 28. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34Cbi/140/2005-Mš-217 z 28. apríla 2010 v napadnutej časti voči žalovanému v 3. rade **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil povinnosť žalovanému v 1. rade zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 12,5% p. a. zo sumy 23 115,49 eur od 10. decembra 2003 do 31. marca 2009 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 12,5% p. a. zo sumy 696,20 eur od 10. decembra 2003 do 21. marca 2007 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému v 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 12,5%

p. a. zo sumy 1 083,75 eur od 10. decembra 2003 do 6. októbra 2009 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovaným v 1. až 3. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 561,-- eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa žalobca domáhal určenia, že výtťažok z exekúcie vo výške 24 895,44 eur s príslušenstvom patrí do podstaty a žalovaní v 1. až 3. rade sú povinní ho vydať s príslušenstvom úpadcovi. Prvostupňový súd rozsudkom č. k. 34Cbi/140/05-Sn-158 z 8. januára 2009 určil, že výtťažok vo výške 24 895,44 eur v exekučnom konaní č. EX 63/00, Er 638/00 vedenom na základe poverenia Okresného súdu v Martine súdnym exekútorom F. R. v exekučnej veci oprávneného D. B., a. s., B., proti povinnému E. Š., s. r. o., R., patrí do konkurznej podstaty úpadcu E. Š., s. r. o. v konkurze.

Súd v konaní o zaplatenie úroku z omeškania doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/32/2009 z 26. novembra 2009, vyvodil právny záver, že žalobcovi vzniklo právo na uplatnený úrok z omeškania za oneskorené splnenie peňažného záväzku. Dokazovaním mal za preukázané, že výška úroku z omeškania v rozhodnom období korešponduje s výškou uplatneného úroku z omeškania, a to 12,5% p. a. Z obsahu spisu je zrejmé, že k vydraženiu nehnuteľnosti v exekučnom konaní došlo dňa 10. decembra 2003, a teda týmto dňom patril peňažný výtťažok z exekúcie do konkurznej podstaty úpadcu. Súd mal preukázané, že žalovaný v 1. rade uhradil žalobcovi peňažný výtťažok z exekúcie vo výške 23 115,49 eur dňa 31. marca 2009, žalovaný v 2. rade uhradil vo výške 696,20 eur dňa 21. marca 2007 a žalovaný v 3. rade vo výške 1 083,75 eur dňa 6. októbra 2009. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal jej náhradu vo výške 561 eur, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v 3. rade odvolanie v zákonom stanovenej odvolacej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. v časti, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania a proti náhrade trov konania. Tvrdil, že najvyšší súd a následne aj krajský súd sa nedostatočne vysporiadali s otázkou charakteru vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade. Žalovaný v 3. rade, ako súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonáva verejnú moc, a preto vzťahy, do ktorých pri výkone exekučnej činnosti vstupuje, nemôžu byť vzťahmi súkromnoprávnymi. Keďže bezdôvodné obohatenie je inštitútom

súkromného práva, nevydaním odmeny súdneho exekútora z vykonanej exekúcie nemohlo dôjsť zo strany súdneho exekútora k bezdôvodnému obohateniu. Potom ani nemôže byť povinný platiť žalobcovi úrok z omeškania, pretože taktiež úrok z omeškania je súkromnoprávny inštitút a nemôže byť použiteľný vo verejnoprávnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že ho zamietá a zároveň v tomto zmysle aj pozmenil náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaného v 3. rade sa vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý zastáva názor, že nevydaním odmeny súdneho exekútora z exekúcie došlo k jeho bezdôvodnému obohateniu a nesúhlasí s právnym názorom žalovaného v 3. rade. Uvádza, že práve týmito úkonmi spôsobil škodu ostatným žalovaným v exekučnom konaní č. EX 63/020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal rozsudok v napadnutej časti podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a preskúmal podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v 3. rade nie je možné vyhovieť.

Žalovaný v 3. rade namietal rozsudkom uloženú povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 12,50% p. a. zo sumy 1 083,75 eur od 10. decembra 2003 do 6. októbra 2009, argumentujúc, že ako súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti nemohlo z jeho strany dôjsť k bezdôvodnému obohateniu a nemohol sa dostať ani do omeškania, nakoľko nevystupoval vo vzťahu súkromnoprávnom.

Je pravda, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva výkon verejnej moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania nemôžeme považovať za súkromnoprávny vzťah. Na strane súdneho exekútora nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu tým, že povinný mu na základe výzvy zaplatí za výkon exekučnej činnosti.

Je potrebné rozlišovať však postavenie exekútora v prípade, keď v rámci exekúcie je na majetok povinného vyhlásený konkurz.

Z obsahu spisu vyplýva, že konkurz na majetok povinného - úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24 K 271/01 dňa 20. novembra 2002. Týmto dňom sú zo zákona prerušené všetky konania, vrátane exekučného - § 14 ods. 1 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní a podľa § 14 ods. 1 písm. e/ súčasťou podstaty sa stal celý výťažok, vrátane trov exekúcie s tým, že tieto trovy sa stali pohľadávkou žalovaného v 3. rade proti podstate, ktorú si však žalovaný mohol uplatňovať v rámci konkurzného konania (§ 31 ods. 1 písm. f/ ZKV). Napriek prerušenému exekučnému konaniu súdny exekútor rozdelil zexekvovanú sumu vydražením nehnuteľného majetku dlžníka dňa 10. decembra 2003.

Nesporne bolo preukázané, že v rozpore so zákonom (zák. č. 328/1991 Zb.) odmietol vrátiť výťažok do konkurznej podstaty, a preto podal správca konkurznej podstaty žalobu o vydanie výťažku s príslušenstvom. Rozhodnutím súdu, a to rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 34 Cbi/140/05 bola mu uložená povinnosť vydať časť výťažku v sume 1 083,75 eur do konkurznej podstaty úpadcu - E. Š., s. r. o. v konkurze, so sídlom R. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 02. 2009.

Medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade vznikol záväzkový (obligačný) právny vzťah, z ktorého pre žalovaného v 3. rade ako dlžníka vznikla povinnosť splniť peňažný záväzok veriteľovi – správcovi v celosti. Keďže neoprávnene si uvedenú sumu ponechal resp. jej časť, dostal sa do omeškania s jej vrátením a nesporne k pohľadávke patrí aj príslušenstvo, teda úrok z omeškania, na ktorý žalobcovi vzniklo právo tak, ako to prvostupňový súd správne konštatoval v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Prvostupňový súd správne vyhodnotil skutkový stav veci i vo výpočte príslušenstva, ktorý nebol rozporovaný účastníkmi konania, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. októbra 2010

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová